

אש. י' כפרת, י' הפריסה
שנפרסה, ומראה אחד ולא שנים,
שהרי הנקבה נכנעת למטה. ואם
תאמר, הכל פריסה אחת עליונה
ותחתונה? כן הוא, שלא נפרד
השם זה מזה, הכל הוא אלהים.
חזרת הכפרת ממערב למזרח,
פורסת פריסה בשני צדדים - בצד
המזרח ובצד המערב. פיון
שהפפרת עומדת במזרח
ובמערב, אזי נמצאת שמחה
וחבור פראוי, והבת הזו נכללת
בעטרותיה פראוי ועומדת
בשלמות. ואז הוא בסוד שלו
בראשית, בלי פרוד כלל.

ובנגד שלש הפעמים הללו עולים
ישאל שלש פעמים לחג את
חגיגה. בפסח חזרת הכפרת
לצד דרום ומערב, ואז אותה בת
עומדת באברהם, והיא ב"ת
רא"ש, ושם הלל, ולא הלל גמור,
שהרי שני הפרוכים הללו אינם
בהשלמה פראוי, שהרי ישמעאל
יוצא ומקטרג.

מיום ראש השנה עד יום (הראשון)
של ספוט חזרת הכפרת מצפון
למערב, ואז אותה הבת נכנעת,
ועומדת ביצחק, ולא בשמחה,
והיא ב"ת א"ש, והם אינם
בשלמות, ועל כן אין שם כלל
הלל, שהרי עשו יוצא ומקטרג.
בספוט עולה הבת הזו, ונשלמת
בו ביעקב (ביצחק) בשמחה,
ומתחברים זה עם זה, ואז הלל
גמור, על ששכח הרגז, ונמצאת
חברות.

בשבועות דאקרי עצרת, מחזרת
הכפרת בצד מזרח ומערב, ואז
מצויה שלמות, וחביבות ודבקות
היא בכל הצדדים, ושמחת
העליונים והתחתונים. ואז (תהלים)
(ט) תורת ה' תמימה משיבת נפש.

בת אש. י' כפורתא. י' פריסו דאתפרס, ואחזי
חד, ולא תרין, דהא נוקבא אתכפייא לתתא.
ואי תימא כולא חד פריסו עילאה ותתאה.
הכי הוא. דלא אתפריש שמא דא מן דא, כלא
איהו אלהים.

אתהדר כפורתא ממערב למזרח, פריס פריסו
בתרין סטרין, בסטרא דמזרח,
ובסטרא דמערב. פיון דכפורתא קיימא
במזרח ומערב, פדין חדוה אשתכח, וחיבורא
פדקא יאות, והאי בת, אתפלילת בעיטרהא
פדקא יאות, וקיימא באשלמותא. וכדין איהו
פרזא דיליה בראשית, בלא פירודא כלל.

ולקבר אלין תלת זימנין, סלקין ישראל תלת
זימנין למיחג חגייהו. בפסח אתהדר
כפורתא בסטר דרום ומערב, וכדין ההיא בת
קיימא באברהם, ואיהי ב"ת רא"ש, ותמן
הלל, ולא (דף ג ע"ב) הלל גמור, דהא תרין
פרוכין אלין, לאו אינון באשלמותא פדקא
יאות, דהא ישמעאל נפיק ומקטרג.

מיומא דראש השנה עד יומא (קדמאה) דסופות,
אתהדר כפורתא מצפון למערב, פדין
ההיא בת אתכפייא, וקיימא ביה ביצחק, ולא
בחדוה, ואיהי ב"ת א"ש, ואינון לאו
באשלמותא, ועל דא לית תמן הלילא כלל,
דהא עשו נפיק ומקטרג. בסופות, סלקא האי
בת. ואישתלימת ביה ביעקב (ביצחק) בחדוה,
ומתחברן דא בדא, וכדין הלל גמור, על
דאשתכיה רוגזא, וחברותא אשתכח.

בשבועות דאקרי עצרת, אתהדר כפורתא
בסטר מזרח ומערב, פדין שלימו
אשתכח, וחביבו ודביקותא איהו בכל סטרין,
וחדוה דעילאי ותתאי. וכדין (תהלים יט ח) תורת
ה' תמימה משיבת נפש.